

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสชากีรีน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน
อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส

Academic administration of As-shakireen School
under Office of the Private Education, Waeng, Narathiwat Province

มุนิง เจ็ดดาโอ๊ะ

Muning Chedaoh

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Educational Administration Branch Education Faculty Bangkokthonburi University

email: 6353100154@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนอัสชากีรีน สำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส และ(2) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนอัสชากีรีนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามอายุ และ ระดับการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรประกอบด้วยผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนอัสชากีรีน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 650 คน กลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 242 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามชนิดอัตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า (1) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสชากีรีน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสชากีรีน สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาเอกชน อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส จำแนก ตาม อายุ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอัสชากีรีน สำนักงานศึกษาเอกชน

ABSTRACT

The objectives of this research were: (1) to study the academic administration of As-shakireen School under Office of the Private Education Waeng, Narathiwat Province; and (2) to compare the academic administration of As-shakireen School under Office of the Private Education Waeng, Narathiwat Province. Classified by age and education level.

This research was a survey research. The population included 650 parents of As-shakireen School under Office of the Private Education Waeng, Narathiwat Province. The sample determined was 242 parents determined by simple random sampling method. The instrument used for data collection was 5 - point rating scale questionnaire. The data analysis were frequency, percentage, mean, Standard Deviation and t-test.

The results of the research were found that: (1) academic administration of As-shakireen School under Office of the Private Education Waeng, Narathiwat; was at high level in overall; and (2) comparison the Academic Administration of As-shakireen School under Office of the Private Education Waeng, Narathiwat. Classified by age was not different, and classified by education level was different with statistics significance. at .05

Keywords: Academic Administration, As-shakireen School, The Office of the Private Education

บทนำ

การจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จากการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของชาติ ความอยู่รอดของสังคมไทย และการยืนหยัดอยู่ในสังคมโลก มุ่งการกระจายอำนาจทางการศึกษา โดยกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้ผู้ใกล้ชิดผู้เรียน คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการศึกษา และตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ 2541)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดหลักในการจัดการศึกษาที่สำคัญไว้ในมาตรา 8 (1) ว่าให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มาตรา 8 (2) การจัดการศึกษาให้หลักการมีส่วนร่วมของครอบครัวและสถาบันอื่นๆ ในสังคมเพื่อให้สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดา และผู้ปกครองในชุมชนทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ด้วยเหตุนี้ การศึกษาจึงมิได้เป็นภาระหน้าที่ของโรงเรียน และครูเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของส่วนร่วมที่ทุกภาคส่วนในสังคม คือ ครอบครัวและชุมชน มีหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของบุตรหลานของตน จากข้อสรุปนี้แสดงให้เห็นว่าในการจัดการศึกษาโดยการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครองจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ ซึ่ง จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมก่อนการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ส่วนใหญ่ความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารงานโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน จะพบว่าด้านการบริหารวิชาการจะมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (พานิช สุขศิริ และ พัชรพิมล สุข สมจิตร พอกซ์, 2556) และ (เจษฎา ภัคที, เจริญวิษญ์ สมพงษ์ธรรม และ ปารีชาติ สุภิมารส, 2563) โดยเป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะร่วมตัดสินใจและร่วมปฏิบัติการในระดับมาก (แสงเดือน อัจฉาญา, 2560) ซึ่งสรุปได้ว่าความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองจะให้ความสนใจด้าน วิชาการมากกว่าด้านอื่นเนื่องจากเป็นตัวชี้วัดด้านความสำเร็จทางการศึกษา

ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการศึกษา ด้านการเรียนการสอนเป็นรูปแบบผสมที่ประกอบด้วย 1) รูปแบบเดิมหมายถึงการจัดการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนในพื้นที่ที่ไม่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ 2) รูปแบบการจัดการ เรียนการสอนออนไลน์ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อ และ 3) รูปแบบผสมระหว่างการเรียนแบบเดิม และแบบออนไลน์ ตามสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลง โดยให้สถานศึกษาปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินผล และการจัดการการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ซึ่งในทางปฏิบัติถือว่าเป็นเรื่องที่ทำยากและยากต่อการ ดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพได้ โดยเฉพาะการบริหารงานด้านวิชาการ ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเรื่องของจัดการหลักสูตร วิธีการสอนของครู การจัดหาทรัพยากร อุปกรณ์เทคโนโลยี การวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้เรียน เพราะสภาพความเป็นจริงพบว่าผู้เรียนส่วนมากมีปัญหาและข้อจำกัดทางด้านความยากจนการไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี(ปิยะวรรณ ปานโต 2563) อีกทั้งกรณี

ผู้ปกครองมีปัญหาด้านรายได้ ไม่มีเวลาที่อยู่บ้านเพื่อดูแลเข้มงวดกับการเรียน ของนักเรียนที่บ้านได้ ดังที่ธานีรินทร์ อินทรวิเศษ ธนวัฒน์ เจริญญา และพิชญญา ยวงสร้อย (2564) ได้สรุปภาพสะท้อนการศึกษาไทยหลังโควิด 19 พบว่า เกิดความเลื่อมล้ำทางการศึกษาจากการใช้เทคโนโลยี เนื่องจากการศึกษามือถือประกอบและโครงสร้างมากมาย การจัดการเรียนทางไกลและการเรียนออนไลน์ที่ ทั้งถึงและมีประสิทธิภาพสูงสำหรับผู้เรียนทุกคน ต้องพึ่งพาหลายปัจจัย ทั้งความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมของครูในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ และความพร้อมของครอบครัวและนักเรียนในการเรียนรู้จากที่บ้าน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนจำนวนมากโดยเฉพาะที่มาจากครอบครัวที่ยากจนถูกทิ้งไว้ข้างหลัง อีกทั้งมีความชัดเจนในเรื่องโอกาสการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ปกครองในการจัดการศึกษาซึ่งไม่สามารถทำได้ภายใน สถานการณ์ปกติ ข้อสรุปดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ยากสำหรับการบริหารจัดการด้านวิชาการของโรงเรียนด้วยเหตุ นี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองนักเรียนภายใต้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลว่า ผู้ปกครองมีความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด เพื่อ นำผลการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลให้โรงเรียนหาวิธีและแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ บริหารงานด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาได้

ดังนั้นโรงเรียนเอกชนจึงต้องมีการปรับตัวทั้งในด้านการบริหารงานทั่วไป และการบริหารหลักสูตร เพื่อให้สามารถจัดหลักสูตรการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนเพื่อให้เด็กที่จบการศึกษาสามารถเป็นผู้นำในชุมชน และมีคุณภาพเป็นที่พึงพอใจของชุมชน เพื่อจะได้สามารถเป็นปัจจัยดึงดูดให้เด็กรุ่นหลังสนใจที่จะเข้ามาศึกษาในโรงเรียนเอกชน ซึ่งแน่นอนที่สุดว่า การลงทุนในการจัดการเรียนการสอนย่อมต้องเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านอาคาร สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ทั้งในภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ ด้านบุคลากร โดยเฉพาะครูผู้สอน ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูง ทั้งนี้เพื่อให้โรงเรียนสามารถดึงดูดนักเรียนเข้ามาศึกษาได้มากขึ้น และสามารถผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งถือเป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดขึ้นมาใช้กับการจัดการศึกษาทุกระดับ

โรงเรียนเอกชนเป็นสถาบันทางการศึกษา ที่มีบทบาทในสังคมไทยมาเป็นเวลาช้านานโดยทำหน้าที่ในการให้การศึกษา อบรม ชัดเกล้า พัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาการ มีความเป็นพลเมืองดีและมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพที่สุจริตโรงเรียนเอกชนจึงเป็นองค์กรทางการศึกษาที่ได้ทำหน้าที่แบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาซึ่งรัฐก็ได้ให้การสนับสนุนมาโดยตลอดเช่นกัน แต่เนื่องจากในระยะต่อมารัฐบาลได้เปลี่ยนความคิดจากการมองบทบาทของโรงเรียนเอกชนจากการ แบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษามาเป็นความร่วมมือรับภาระกับรัฐ ทำให้โรงเรียนเอกชนในปัจจุบันจะต้องพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรธุรกิจ (School as Business Organization) ที่มีคุณภาพโรงเรียนเอกชนจะต้องสร้างมาตรฐานทางวิชาการ การเรียนการสอน และคุณภาพของนักเรียน จะต้องทำการพัฒนาโรงเรียนทุกวิถีทางเพื่อให้โรงเรียนมีชื่อเสียง มีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานทั่วไป จำต้องทำให้โรงเรียนเป็นที่นิยม เป็นที่เชื่อถือ เป็นที่ศรัทธาโดยทั่วไปในชุมชน และเป็นที่น่าพึงพอใจของชุมชน โรงเรียนจึงต้องนำมาตรการในกระบวนการบริหารมาใช้อย่างจริงจัง โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) การศึกษาในระบบ ได้แก่ โรงเรียนสามัญ และโรงเรียนอาชีวศึกษาที่เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพิเศษ 2) การศึกษานอกระบบ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชา และโรงเรียนอาชีวศึกษาหลักสูตรระยะสั้น 3) การศึกษาพิเศษ ได้แก่ โรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่ผู้ที่มีความผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และผู้ยากไร้ หรือผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ในลักษณะต่างๆ

การศึกษาในสถานการณ์ปัจจุบันต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างโรงเรียน และผู้ปกครอง ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตเด็ก คือ บ้านและโรงเรียน ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการที่ถูกต้อง

จากโรงเรียน เมื่อได้รับการส่งเสริมสนับสนุนเป็นการเสริมแรงจากผู้ปกครองเด็กจะเกิดความพร้อมในการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ดังนั้น ผู้ปกครองควรเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริมในการจัดการศึกษาในโรงเรียน โดยเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้การดำเนินงานและเสนอแนวทางในการจัดการศึกษา เนื่องจากจุดมุ่งหมายของโรงเรียนและจุดมุ่งหมายของผู้ปกครองต่างก็มุ่งที่จะพัฒนาเด็กเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวได้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตเด็ก คือ บ้านและโรงเรียน ผู้ปกครองและครูเปรียบเสมือนผู้นำของเด็ก หากต่างคนต่างนำกันไปคนละทิศละทาง จะเป็นเส้นขนานสองเส้นที่ไม่พบกัน ดังนั้น ผู้ปกครองและครูจะต้องจับมือกัน ปรึกษาหารือกัน รับทราบปัญหาของกันและกันและหาทางร่วมมือกันทำให้เด็กได้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตามแนวทางที่ถูกต้องซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม (ผู้สดี แสงหล่อ 2555)

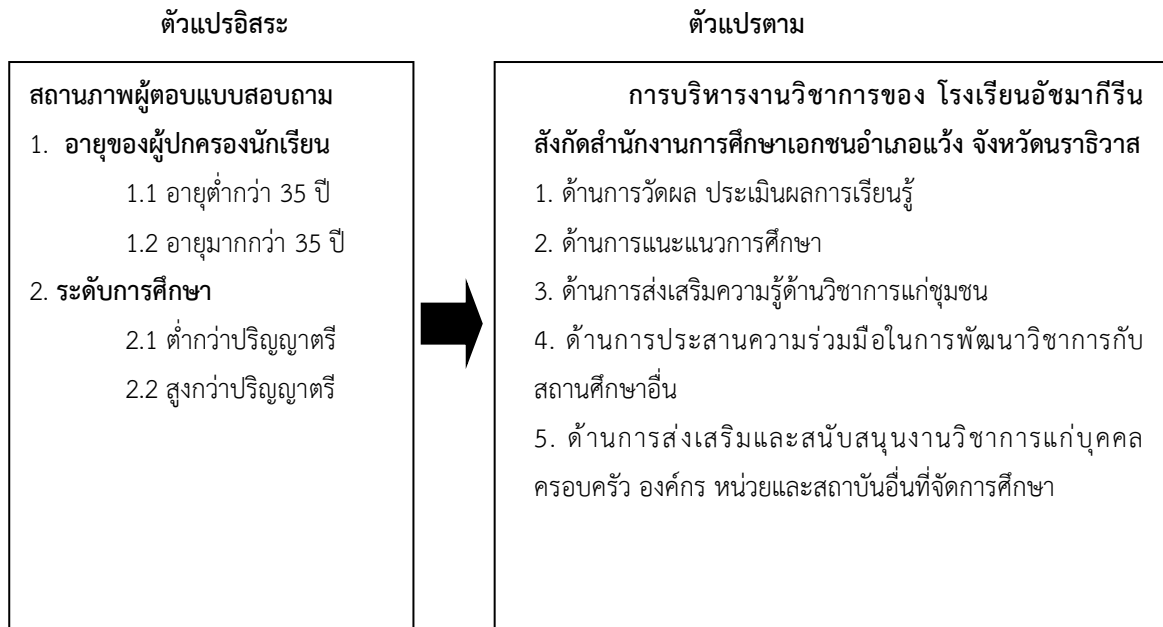
ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษามีความสนใจศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอแฉ่ง จังหวัดนราธิวาส ตามกรอบแนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (และซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 3 พ.ศ.2553) จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสสัมชัญ โดยการสำรวจข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าฝ่ายวิชาการพบว่าปีการศึกษา 2564 การบริหารงานวิชาการทั้งหมด 17 ด้าน และด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองนักเรียน ทั้งหมด 5 ด้าน โดยให้ผู้ปกครองนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นใน 5 ด้าน ตามกฎกระทรวง ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 เพื่อให้ทราบว่าผู้ปกครองมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อจะได้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียนได้นำไปวางแผน กำหนดนโยบาย ปรับปรุง และพัฒนางานการศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน และเป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะนำเสนอผลการวิจัยและข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอแฉ่ง จังหวัดนราธิวาส
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอแฉ่ง จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามอายุ และ ระดับการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอแฉ่ง จังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) ศึกษาบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอแฉ่ง จังหวัดนราธิวาส 2) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอแฉ่ง จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามอายุ และ ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอแฉ่ง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 242 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-Levels Rating Scale) ตามแนวคิดของไลเคิร์ท ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการกับสถานศึกษา เท่ากับ 0.83 ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าทีแบบ Independent t-test

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุเป็นผู้ที่มีอายุ น้อยกว่า 35 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และอายุ 35 ปี ขึ้นไป จำนวน 121 คิดเป็นร้อยละ 50.00 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 57.85 และผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 42.15

2. สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอแฉ่ง พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09, S.D. = 0.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการแนะแนวการศึกษา ($\bar{X} = 4.16, S.D. = 0.68$) รองลงมาได้แก่ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.13, S.D. = 0.67$) ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอน

ผลการเรียน ($\bar{X}=4.11, S.D.=0.69$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษา ($\bar{X}=4.05, S.D.=0.71$)

3. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอเวียง จังหวัดนครราชสีมา ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตาม อายุ พบว่า มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า งานด้านการแนะแนวการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ผู้ปกครองนักเรียน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอเวียง จังหวัดนครราชสีมา ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเวียง จังหวัดนครราชสีมา โดยเปรียบเทียบผลการประเมินของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเวียง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอัสสัมชัญ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเวียง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการแนะแนวการศึกษา อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน อยู่ในระดับมาก, ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก, ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบทั้ง 5 งาน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการแนะแนวการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โรงเรียนให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนอย่างจริงจัง อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ครูเอาใจใส่ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดตามระบบดูแลนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร่วมสนับสนุนระบบการแนะแนวภายในสถานศึกษาให้มีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดระบบการแนะแนว อยู่ในระดับมาก

2) ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานและข้อข่าวสารต่างๆในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ มีการประสานงานชี้แจงเรื่องการจัดการเรียนการสอนระหว่างโรงเรียนกับครอบครัว อยู่ในระดับมาก ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดให้มีการสำรวจความต้องการของชุมชนในการสนับสนุนด้านวิชาการ อยู่ในระดับมาก

3) ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การจัดทำให้มีการเทียบโอนความรู้ทักษะประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถาบันอื่นตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ผู้เรียนได้รับการประเมินผลและรายงานผลการพัฒนาให้ผู้ปกครองทราบ อยู่ในระดับมาก การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ออกแบบการวัดผล

และประเมินผลการเรียนรู้ ครอบคลุมรายวิชาที่สอนอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ร่วมวางแผน วัตถุประสงค์และประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

4) ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (ระบบคูปองการศึกษา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคม อื่นที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ การส่งเสริมใช้ทรัพยากรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกันระหว่างบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก, การส่งเสริมใช้ทรัพยากรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดให้มีการสำรวจความต้องการในการสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก

5) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือช่วยเหลือพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่างๆ อยู่ในระดับมาก รองลงมา การประสานความร่วมมือช่วยเหลือพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก, การร่วมวางแผนพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ร่วมติดตามประเมินผลความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตาม อายุ พบว่า มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า งานด้านการแนะแนวการศึกษา ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา งานส่งเสริม พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้

1. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ได้แก่ สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ร่วมวางแผน วัตถุประสงค์และประเมินผลการเรียน การจัดทำและตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้เป็นปัจจุบัน มีการทบทวน และปรับแผน พร้อมจัดทำรายงานผล

2. ด้านการแนะแนวการศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาควร ส่งเสริมการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดระบบการศึกษา การจัดทำโครงการ/กิจกรรม ร่วมกับหน่วยงานอื่น

3. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ได้แก่ สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการติดตามประเมินผลความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษา

4. ส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ได้แก่ สถานศึกษาควรสนับสนุนให้มีการสำรวจความต้องการของชุมชนในการสนับสนุนด้านวิชาการ เพื่อเผยแพร่ความรู้ และเป็นประโยชน์แก่โรงเรียน

5. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนในรูปแบบต่างๆ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอัสมาเกีรین เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างขึ้น และสามารถนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาได้
2. ควรมีการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยวิธีการอื่นๆ เช่นโดยการสัมภาษณ์ หรือทำการวิจัยเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ทัสนี วงศ์เย็น. (2555). *การบริหารงานวิชาการ*. นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อัมพร อินผอง. (2555). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตยานนาวา สังกัด กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา, วิทยาลัย ครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุรเดช หมู่เก็บ. (2556). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอนใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- สุรเดช หมู่เก็บ. (2556). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอนใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- อังคณา มากชูชิต. (2556). *ความต้องการพัฒนางานวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดปัตตานี*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- พลอยไพลิน ลิ้มพงศ์พันธ์. (2557). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายกรงปินัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยะลา เขต1*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี อีสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- เจษฎา ภัคดี, เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม และ คณะ (2563). *การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านเก่าขาม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5*. วารสารมหา จุฬานาครทรรศน์ มหาวิทยาลัยสยาม.
- ภูษิมา ภิญโญสินวัฒน์. (2563). *จัดการเรียนการสอนอย่างไรในสถานการณ์โควิด-19: บทเรียนจากต่างประเทศสู่การจัดการเรียนรู้ของไทย*.